

Prima instanță: Judecătoria Telenești, judecător V. Stihi
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ecaterina Popovici, prin intermediul avocatului Nicolae Gumeniuc, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul Ecaterinei Popovici și casată hotărârea Judecătoria Telenești din 05 octombrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ecaterinei Popovici către BC „Pro Credit Bank” SA, Popovici Diana, Popovici Viorel, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Lupol Ludmila, cu privire la radierea din inventarul de sechestru al procesului-verbal de sechestru din 06.08.2015,

c o n s t a t ă :

La 01.03.2016, Popovici Ecaterina a înaintat cerere de chemare în judecată către BC „Pro Credit Banc” SA, Popovici Diana, Popovici Viorel, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Lupol Ludmila, cu privire la radierea din inventarul de sechestrul al procesului-verbal de sechestru a bunurilor din 06.08.2015, întocmit de executorul judecătoresc Lupol Ludmila.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, este mama lui Popovici Viorel, a locuit în s. Inești, r-nul Telenești. După a trecut să locuiască în locuința fiului său în aceeași localitate. Mutându-se a luat cu ea din casa veche toate bunurile, cum ar fi mobila, antena parabolică etc. În locuința în care a trecut să locuiască din contul său a instalat cazanul de gaz și alte instalații sanitare.

Ulterior, Popovici Viorel împreună cu soția sa au reconstruit casa, încorporând toate construcțiile sub același acoperiș, reclamanta practic locuiește aparte.

La data de 06.08.2015, executorul judecătoresc a aplicat sechestrul asupra bunurilor reclamantei, considerând că ele aparțin lui Popovici Viorel și Popovici Diana, acestea fiind debitori într-un alt litigiu.

În așa fel, a solicitat, radierea din inventarul de sechestru al procesului-verbal de sechestru din 06.08.2015, întocmit de executorul judecătoresc Lupol Ludmila la

domiciliul pârâților, în cadrul executării documentului executoriu nr. 2-151/14, emis de Judecătoria Telenești, a bunurilor respective, dat fiind faptul că, aparțin reclamantei cu drept de proprietate.

Prin hotărârea Judecătoriai Telenești din 05.10.2016, a fost respinsă cererea de chemare în judecată formulată de Popovici Ecaterina din lipsă de temeii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017, a fost admis apelul Ecaterinei Popovici și casată hotărârea Judecătoriai Telenești din 05 octombrie 2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca tardivă.

La 03.07.2017, Ecaterina Popovici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material ce guvernează litigiul dat.

La 23.11.2017, Popovici Viorel și Popovici Diana au depus referință la cererea de recurs, prin care au solicitat admiterea cererii de recurs.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Popovici Ecaterina, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurentă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurenteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenței în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Popovici Ecaterina, prin intermediul avocatului Nicolae Gumeniuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas